

10.4. 2020 Velký pátek Pašije 2020

Introit:

Kristus trpěl za nás a zanechal nám tak příklad, abychom šli v jeho šlépějích. (1Pt 1,21)

Píseň: 311 v. 1-2 Kristus, příklad pokory

Modlitba:

Dovol nám, Pane, přijít pod tvůj kříž, na němž jsi přibit. Jako je psáno: Byl poslušný až do smrti a to smrti kříže.

Dovol nám, Pane, přijít až k patě tvého kříže a říct: Je to moje vina.

My lidé jsme tě přibili na kříž. Co přichází od Boha, musí trpět našima rukama. Co přichází od Boha bez světské slávy, tím pohrdáme. Co přichází od Boha bez světské moci, tomu se posmíváme. Co přichází od Boha a zůstává čistým, to odmítáme.

Kriste, Beránku Boží, který snímáš hřích světa, smiluj se nad námi.

Přijmi nás, Pane, do utrpení svého kříže. Přijmi nás do své vítězné smrti.

Jak jsi řekl: Vezmi svůj kříž a následuj mne.

Přijmi nás do svého kříže a smrti a pomáhej nám vyznávat. Svět přibíjí

Krista na kříž, proto přibije i mne, jestliže zůstanu v něm. A přece, ať cokoli svět na nás vloží, Kristus nesl víc. Nebudeme sami, ať trpíme cokoli.

Kristova cesta byla cestou k životu. Jestliže tedy s ním umíráme, s ním také budeme žít.

Kriste, Beránku Boží, který snímáš hřích světa, daruj nám svůj pokoj.

AMEN

Píseň: 311 v. 3-4 Kristus, příklad pokory

Čtení: Mt 26,17-29

Slovo: Velikonoční beránek připomínal tu velikou noc, kdy Hospodin vyvedl svůj lid z egyptského otroctví. Všechno prvorozené tehdy v Egyptě pomřelo. Zachráněni byli jen ti, místo nichž byl zabit beránek.

I teď vede Bůh zápas o svůj lid. Chce jej vyvést z otroctví hříchu a to je mnohem horší vězení než galeje faraónovy.

Má-li být člověk vysvobozen, nikdy to není bez obětí. Tentokrát však tu oběť musí přinést boží Syn. On sám se stane beránkem, který bude

obětován. On sám položí život za všechny, kteří mají být zachráněni. Na tuto oběť obrací Ježíš pozornost učedníků při velikonoční večeři: Co vás zachraňuje, to není beránek, to jsem já, to je mé tělo, to je má krev.

To je ta pravá oběť, která přináší odpuštění hříchů a otevírá cestu do zaslíbené země, do království Ježíše Krista.

Každá večeře Páně nám to vždy znovu potvrzuje. Kdykoli k ní jdeme, vždy to slyšíme: Vezměte, jezte! Pijte z toho všichni! Přijměte, co jsem pro vás vykonal. Syťte se tím, žijte z toho.

Beránku boží, který snímáš hřích světa, ty jsi náš pravý pokrm k životu věčnému. Smiluj se nad námi. AMEN

Píseň: 308 v. 1-6 Jezu Kriste, štědrý kněze

Čtení: Mt 26,36-46

Píseň: 310 v. 1-5 Šel přes potok

Čtení: Mt 26,47-58

Píseň: 312v. 1-4 Kriste, jenž jsi

Čtení: Mt 26,57-75

Slovo: Petr se zachraňuje. „Vždyť se podívejte, kam to vede, a ještě další by trpěli?!“ Všelijak se dokážeme ospravedlňovat! Člověk si říká: budu mít pokoj! Pokoj však dává Bůh jen těm, kteří jsou smířeni v Kristu s Bohem a zůstávají mu věrní.

Petr ještě nebyl sám zachráněn. Ještě Krista nepřijal jako nutného Vykupitele. Ale to není jen Petr. V něm je prototyp člověka. Kolik nadšenců během dějin při nejmenším závanu nepřátelství opustilo svou církev. Písmo se na to dívá jako na další křížování Syna Božího.

Hořký pláč znamená v Petrově životě zlom. Tady vzniká vnitřní povolání někdejšího Šimona. Pláče. Poznává svého Pána, který všechno předpověděl. Poznává své zrazující srdce.

Ten trpělivý a lživě souzený Kristus se v té chvíli dívá do zkroušeného srdce svého učedníka a naznačuje mu, že jde trpět za něho, že ho jde zachránit.

Petr poznal sám sebe a to byla cesta k záchraně. Jeho cesta je i naše cesta k záchraně. Kdo s pokorou nahlíží do vlastního srdce, vyznává a lituje, ten znovu povstává k životu v síle za nás obětovaného Božího Syna. AMEN

Píseň: 312 v. 5-7 Kriste, jenž jsi

Čtení: Mt 27,1-10

Píseň: 323 v. 1-3 Ó země, hled'

Čtení: Mt 27,11-26

Píseň: 323 v. 4-6 Ó země, hled'

Čtení: Mt 27,32-50

Slovo: Není to podrobný popis, ale je tu všechno: bolestné umírání, potupná smrt, posměch nepřátel i naprostá samota božího Syna.

Ježíš odmítá nápoj na otupení smyslů. Kdo trpí za lidský hřích, ten nesmí brát lék proti bolesti. Ten musí jít až na konec utrpení, ten musí sestoupit až na dno vši hrůzy.

Ukřižování bylo trestem pro spodinu společnosti, pro buřiče a otroky. I podle zákona Mojžíšova byl zlořečený každý, koho pověsili na dřevo.

Chytře to bylo vymyšleno, když přisoudili Ježíši právě tuto smrt. Ať všichni vidí, co je to za člověka. Co může mít s Bohem společného?! Skončil na šibenici.

Všichni se mu posmívají. Nebylo to obyčejné pošklebování, jako když se zlí lidé posmívají chudákům. Byl to promyšlený útok na Krista a na jeho vztah k Bohu. A přece je tomu právě tak, jak říkají: Ježíš ruší dosavadní chrám, aby třetího dne ve svém vzkříšení položil základ pro novou službu Bohu. Nezachraňuje sám sebe, ale poslušně umírá, aby zachránil mnohé. Je Syn boží, spolehl se na Boha, a proto nesestupuje s kříže.

Umírá sám. Učedníci utekli, přátelé jsou pryč, ženy přihlížejí zdaleka. Zbyli tu jen nepřátele a lhostejní vojáci popravčí čtyři. Sám a sám dokonává Ježíš Boží dílo. Ale tak to musí být. Naše vykoupení je od začátku do konce jeho dílo a my lidé je smíme přijmout.

Ukřižovaný náš Spasiteli, vzal jsi na sebe náš hřích a trpěl jsi za nás. Smiluj se nad námi, ať tvá oběť není marná. AMEN

Píseň: 658 Tvůj kříž mi září

VP

Modlitba Páně

Píseň: 449 Pochválen budiž Pán Bůh náš